

Meilei... 11.Pabaiga.

Marso kanjonai, minčių milijonai...Manęs jau nebedžiugina iš dangaus sningantys kaštonai iš aukštai...Mane jau nukankino baisūs sapnai,nuo tada kai mane Tu palikai...Dvidešimt dvi dienos praėjo labai lėtai!Ačiū,kad su manimi Tu buvai!O,gal susitiksiame Mes nelauktai,ne vien mano gražiame sapne?!O,gal esi Tu visai,kažkur šalia manęs?!Negi jau žvarbus vėjas užpūtė Mūsų jausmų žvakės?!Negi be Mūsų,kažkas išjungė laimės žvaigždes?!Negi sunaikino Meilės gėles?!

Viva,mano Meile,viva!O,gal viltis man pamatyti Tave dar gyva?!Kaip seniai aš buvau šalia!Nebūki su manimi tokia šalta!O,gal laukia Mūsų bendra naktis romantikos kupina!Nebeliko džiaugsmo manyje,eisiu Tavęs ieškoti naktyje...Sėdžiu aš naktiniame traukinyje,net nežinau kur jis veža mane...Bilieto atgal aš neturiu,bet jau nesvarbu,aš be Tavęs nykstu sudaužytų veidrodžių karalystėje...O,jeigu aš būčiau Tave sutikęs vaikystėje?!Gal būtų viskas,netaip kaip dabar?!Laiko jau nebeatsuksi atgal ir nesustabdysi!Liūdesio dienų,juodvarniais lakstančių nesuvaldysi,jie skraido ten,kažkur aukštai...Tenai kur nenuneš angelo sparnai?!Negi Tau taip su manimi blogai?!Klastingi mano likimo aitvarai!Mano Meile,man teisintis neprivalai,aš esu kaltas,kad atšalo Tavo jausmai!Nebežydės laukai jau mėlynai,nebepakils skaisti saulė aukštai!Ačiū,Tau už tai,ką man Tu padarei...Atleisk,jei Tau aš trukdau,juk taip seniai Tave būčiau!

Я Тебя Люблю мая Любовь!А Тебе мечтаю я внов!Сколько часов я Тебя нивидел сам не знаю!Знала бы Ты, как я один без Тебя страдаю!Я Тебя очень абажаю!Я Тебя сладко целовать желаю!Я где уежаю,даже сам не знаю!Я один в большом кашмаре пропадаю!Я Нашу встречу,ожидая, хоть в далеком будущщие!Твои синие глаза сводят меня с ума!Без Тебя мне одинаковые все синие облака! Без Тебя у меня грустные мои глаза! Без Тебя мне ненужна даже вода!

Šaukiu Tave,mano Meile,palauk,palauk!Išsiskyrimo Mūsų dar nepranašauk!Likimo labirinte Tu neapsigauk!Nuo savo lango pasitrauk,nes gali iššauti Tau klastinga Amūro strėlė!Saldi nuodėmė be galo tyra,dėl visko esi Tu tikrai nekalta!Gal aplankys Mus abu vasara parduota!Daug žodžių kartota,kad be galo aš Tave Myliu!!Nekenčiu savęs,kad nešsaugojau Mūsų Meilės,kad neapsaugojau skaisčios saulės!Mano žodžiose nėra jokios apgaulės,o gryna tiesa atsispindi eilėse!!!

Aš pasiklydau naktį dideliuose,klastinguose rūgiuose,klaidžiosiu aš ten dar ilgai...Tūrbūt jau pamiršai,kaip mane saldžiai būciavai...Tūrbūt jau užmiršai mano šiltą žvilgsnį...Tu man esi svarbesnė už akies mirksnį!Tave Myliu ir kartu bijau labiau už žaibo blyksnį!Reikia Mums žengti dar ne vieną rimtą žingsnį...Sugalvok dar vieną dingstį pamilti mane nors truputį!Noriu dovanoti Tau saulės zuikutį,o gal geriau pliūšinį meškutį,kuris Tau primintų mane,kad galėtum apsikabinti,net savo saldžiame sapne...Aukščiausiam kalne suskaičiuosiu iki šimto,juk Tavęs pasiilgau aš iš rimto!Dvidešimt šešios dienos jau be Tavęs!Kur gi Mūsų tokie santykiai Mus nuves?!Užmiršai mano dovanotas visas gėles,aplankytas Mūsų vietas,įrašytas mano dainas...Skaičiuosiu aš užsimerkęs iki Mūsų aštunto susitikimo likusias dienas!

Amour My Amour, please open the door in the your Love heart! I heard your soft voice in the night silence! <> I want to dance with You in stars rain... I want to kiss You sweet again! I dream about holiday with You in the Spain! <> Close Your blue eyes, please sexy girl don't cry! Why don't send You air kiss for me?! <> I Love You forever, I go to magic, Love town together! <> I go alone with train into one direct, I don't know if it's correct?! I collect for You a big stars...

Veni, vidi, vici, Tave dar stipriau įsimylėjau! Savo liūdesio dar nenugalėjau! Ant bedugnės krašto ne kartą stovėjau, ne kartą kritau ir vėl kilau! Ne kartą košmare užmigau ir pabudau! Niekada savo gyvenime nieko neradau, tik Tave! Tu mano didžiausias lobis, Tu mano saldžiausias grobis! Romantiškos akimirkos sustiprina tarpusavio jausmus, kad ir atšalusius! Surinksiu aš rudenį lapus nukritusius nuo žemės ir uždengsiu visas saldzias nuodemes! Mes būčiniiais guodžiames!!

Išeisiu vieškeliu plačiu, išeisiu ir negryšiu, žydės žibutės mėlynai, bet aš jų nematysiu... Kur tas dulkėtas traukinys į tolį iškeliavo, prisimenu mažyte aš, tas pievas, kur žaliavo... Gyvenimo kelias netikėtai kažkur nuvingiavo... Amūrai į stebuklingą Meilės šalį išdidžiai nužygiavo... Daug įsimylėjalių dėl Meilės ilgai tarpusavyje kariavo! Mūsų Meilės laivas be Mūsų jūroje per didelę audrą būriavo! Pienės labirintų laukuose baltavo. Miške aidas Tavo vardą dainavo!

Viva Amour, viva! Tu visada liksi Mylima! Būk man Tu visada ištikima... Būk tik Tu mano mergina... Padovanok man savo tyrus jausmus ir slaptus sapnus... Padovanok man savo angeliškus sparnus, nes noriu nugalėti aš liūdesio vėjus visus, užklupusius netikėtai mane... Gelbėk mane, ištiesk man savo švelnią ranką, nes mano gyvenimo džiaugsmas be Tavęs senka! Ne pirmą kartą mano likimas į liūdesio labirintą patenka! Išėjimą iš labirinto man be Tavęs surasti bus labai sunku!

Dvi mažos kregždutės skraido ten, kažkur aukštai... Gležni šių paukščių sparnai, stiprus vėjas, gali juos nupūsti lengvai... Lėtai, lėtai eina laikrodžio negailėstingos rodyklės... Nepadės man jokios taisyklės, man labai liūdna be Tavęs!!! Kas mane į Meilės labirintą nuves?! Kas mano švelniame glėbyje paskęs?! Kas mano gyvenimo ekspediciją pratęs?! Kas dovanos man krentančias žvaigždes?! Kas ilgėsis manęs?! Tik Tu!!! Be jokių blogų minčių Mylėk mane tokį, koks esu!!!

Tos kregždutės, tai Mes abu įsimylėję viens į kitą be ribų!! Tokių, kaip Mes pasaulyje jau nebėra... Mūsų Meilė beribė ir tyra... Svajoju, kad atsirastų Tavo mėlynose akyse aistra... Svajoju su Tavimi keliauti į pasaulio kraštą... Parašyti naują Meilės raštą... Apie Mūsų likimus dar nieko nenuspręsta... Mūsų tyri jausmai viens kitam ir toliau bręsta... Mūsų Meilės laivas banguotoje jūroje dar neskęsta... Priimčiau iš Tavęs bet kokią klastingą likimo iššūkį man mestą!!!

Meilei... 11. Pabaiga.

